

begge Dele af en saa overordentlig forskjellig Størrelse, og hvorfor vi ikke kunne have et eneste Artillericorps, der saa kunde have sit Materiel og sit Personale noget fordeelt paa noget forskjellige Steder. Jeg vilde have anseet det for en virkelig Forbedring, naar man, hvor der er saa liden naturlig Grund til en Deling, havde opretholdt Eenhedstanken. Nu er der næsten kun eet Sted i Lovforslaget, hvor der er et positivt Udtryk for Eenheden, nemlig forsaavidt man dog er kommen til at lade Livgarden faae sit Mandskab udskrevet over hele Riget, medens det oprindeligt var paataent, at ogsaa den skulde tilhøre en Udskrivningsdeel. Jeg haaber, som sagt, nu, at Garnisonsbestemmelserne vilde blive saadanne, at man ikke ved dem udelukker sig fra ogsaa i Fredstid at kunne vænne dem, der uddannes til at skulle være Soldater i Krig, til den Tanke, at de uddannes til Forsvar for hele Landet paa det Sted, hvor Krigens Nødvendighed fordrer det. Der staaer altsaa, som fremhævet, Afskilligt tilbage, inden vi ogsaa efter Vedtagelsen af dette Lovforslag kunne siges at have faaet en fuldkommen Hærgorganisation. Jeg slutter mig iøvrigt i alt Væsentligt til de Hovedtanter, som ligge til Grund for Lovforslaget i Henseende til Tilveiebringelsen af Kammerne for Hæren og af Mandskabet samt i Henseende til Mandskabets Uddannelsesetid; skøndt det ikke hører til min Opgave at gaae videre ind herpaa, vil jeg dog sige, at jeg troer, at det er sandt, at man navnlig for Infanteriets Vedkommende er kommen til med en kortere Uddannelsesetid dog at kunne faae en mere energisk Dvælse, end man før har havt.

Der er derimod et Punkt i Lovforslaget, der har vaakt stor Betænkelse hos mig, og det er til dette, at jeg nu skal vende mig, idet jeg med Hensyn til samme vil komme til at fremsætte endeel Bemærkninger, som tildeels allerede ere blevne antydede af den ærede 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Rieger), og som tildeels, men meget stærkt og som et Angreb mod hele Lovforslaget, ere blevne fremhævede af et æret kongevalgt Medlem (Andræ). Jeg troer, at Bestemmelserne om Officeersuddannelsen efter nogle Aars Erfaring vilde vise sig utilstrækkelige, og at man ikke gennem disse Bestemmelser vil kunne faae et saadant

Officeerscorps i Almindelighed, som man ønsker sig, og navnlig heller ikke vil faae et saadant Officeerscorps for de specielle Vaaben, for de tekniske Afdelinger, som man ønsker sig. — I Forbigaaende skal jeg gjøre den Bemærkning, at, naar man har talt om Infanteriet og Cavalleriet som Armeens to Hovedvaaben og ved Siden deraf om de andre Vaaben som Vivavaaben, da kan dette, efter det Standpunkt, som Krigsførelsen nu indtager, ikke siges at være rigtigt; Artilleriet maa meget mere betegnes som et Hovedvaaben ligeoverfor Cavalleriet, og man maa snarest sige, at de to Hovedvaaben, som nu afgjøre Krigene, ere Infanteriet og Artilleriet. — Jeg troer, at Bestemmelserne om Officeersuddannelsen ikke ere stikede til at naae deres Niemed. Efter min Mening vil der gennem disse Bestemmelser ikke fremelses et Officeerscorps, bestaaende af Mænd, der af Kjærlighed og Lyst have valgt Officeersveien som deres Haandværk eller som det, for hvilket de ville leve og stadigt uddanne sig, og dernæst troer jeg heller ikke, at vi vilde faae et Officeerscorps, som ved Siden af at have denne Retning vil indeholde den fornødne almindelige Fond af Dannelse, saa at det kan holde sig i Agtelse og i det Hele taget udvilde sig aandeligt og frist. Officeerspersonalet vil efter dette Forslag blive deelt i to Classer. Den ene er Secondlieutenantsclassen, som ikke er bestemt til at avancere videre, idet den ikke hører til det faste Officeerspersonale; den anden er de faste Officere fra Premierlieutenantsclassen opad. Jeg er, hvad Secondlieutenanterne angaaer, bange for, at man efterhaanden vil faae Secondlieutenanter, der ere for gamle, og som, naar man skal bruge dem, ikke vilde være det Kalb vogne, hvortil de ere uddannede. De skulle først gjøre Tjeneste som Menige, derefter gennemgaae Corporalskolen, saa en eetaarig Officeersskole, der slutter med, at de i nogen Tid gjøre Tjeneste ved Afdelingerne, og derefter blive de Færreste af dem til Tjeneste, hvorimod de Fleste hjemsendes og gaae over i andre Livsstillinger. Naar man da skal bruge dem, da vilde de, uagtet de have været indkaldte afskillige Gange, neppe findes bevægelige nok, og navnlig vilde de ikke være unge nok til at danne den yngste Klasse af Officere. Jeg